

rige vestlige lande, Brasilien, Guatemala og Dominikanske Republik).

USA tilkendegav ikke at ville deltage i afstemningen og sagde iøvrigt, at USA ikke havde importeret krom fra Sydrhodesia siden 1965, men ikke desto mindre var Sydrhodesias eksport af krom steget siden 1965. Det var derfor ikke undgået USA's opmærksomhed, at ikke andre lande var nævnt i resolutionen. USA ville afgive rapport til det af sikkerhedsrådet nedsatte sanktionsudvalg, når tiden var inde.

En del af de vestlige lande, der afstod ved afstemningen afgav stemmeforklaringer, hvori anførtes, at spørgsmålet burde være indbragt for sikkerhedsrådet eller dets sanktionsudvalg, samt at det var et internt amerikansk anliggende, og at der endnu ikke på det pågældende tidspunkt var vedtaget en endelig lov.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionsforslaget den 16. november 1971 med 106 stemmer for, 2 imod, medens 13 afstod. Stemmemønstrer var det samme som ved afstemningen i udvalget, dog at Østrig, der afstod i udvalget, stemte for. (Res. 2765 (XXVI)).

2. Udvalget vedtog den 19. november 1971 et i anledning af forhandlingerne i Salisbury fremlagt afro-asiatisk forslag til interimsresolution.

Interimsresolutionens operative del bekræfter påny princippet om „ingen uafhængighed før flertalsstyre“ (oper. 1), og bekræfter at enhver aftale om områdets fremtid skal udarbejdes under videst mulig deltagelse af alle nationale ledere, der repræsenterer flertallet og skal godkendes af dette (oper. 2). Vedtagelsen i udvalget fandt sted med 99 stemmer for (herunder de fem nordiske lande), 3 imod (Portugal, Sydafrika og Storbritannien), medens 10 afstod (de øvrige vestlige lande og Malawi). Efter afstemningen afgav den danske repræsentant på de fem nordiske landes vegne følgende stemmeforklaring:

„Den finske, den islandske, den norske, den svenske og den danske delegation har stemt for resolutionsforslaget som helhed, fordi vi — som ofte fremført — mener, at ethvert grundlag for uafhængighed skal være akseptabelt for hele det rhodesiske

folk. Dette princip, som er en del af de såkaldte 5 principper, er fastlagt i operative paragraf 2, som vi anser for selve kernen i resolutionen.

Hvad angår operative paragraf 1, så vi naturligvis gerne princippet om „ingen uafhængighed før flertalsstyre“ bibeholdt. Dette er den ideelle løsning og den normale fremgangsmåde forud for en kolonis opnåelse af frihed. Men da den endelige afgørelse, som understreget i operative paragraf 2, ligger hos folket selv, er det i denne sammenhæng, at vi fortolker operative paragraf 1, der derfor ikke præjudicerer spørgsmålet. Dette er på linie med vort ofte forfægtede standpunkt, at de tilbageværende koloniproblemer kun kan løses ved nøje overholdelse af princippet om selvbestemmelse“.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionsforslaget den 22. november 1971 med 102 stemmer for, 3 imod, medens 9 afstod. Stemmemønstrer var som ved afstemningen i udvalget. (Res. 2769 (XXVI)).

3. Udvalget vedtog den 24. november 1971 et afro-asiatisk resolutionsforslag vedrørende Sydrhodesia med 89 stemmer for (afro-asiatiske og østeuropæiske lande, de fleste latinamerikanske lande samt Grækenland, Island og Japan). 10 stemte imod (Australien, Belgien, Frankrig, Holland, Luxembourg, New Zealand, Portugal, Sydafrika, Storbritannien og USA), medens 13 afstod (de øvrige nordiske lande samt Brasilien, Canada, Fiji, Irland, Italien, Lesotho).

I resolutionens præambulære del udtrykkes der alvorlig bekymring for den yderligere forværring af situationen i Sydrhodesia, en tilstand, der hævdes at være resultatet af Storbritanniens unkladelse og nægtelse af at bringe det illegale mindretalsregime til fald, og der mindes om, at Storbritannien har hovedansvaret for at overføre effektiv magt til Zimbabwe-folket på basis af princippet om flertalsstyre. Den operative del indeholder bl. a. en bekræftelse af befolkningens ret til at kæmpe og til at bruge alle de til deres rådighed stående midler for at opnå deres ret til selvbestemmelse, frihed og uafhængighed; det beklages dybt, at Storbritannien fortsat nægter at tage effektive skridt til at bringe regimet til fald og uden forsinkelse at overføre magten til Zimbabwe-folket på basis af princippet om flertalsstyre; den fort-